

KOŃCZYCIEL (1) *sb m*

A sg k(o)ńczyciela.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto potwierdza, dokonuje, ostatecznie określa [czego]:

*Szereg: »przodek i kończyciel«: páttrzác ná Iefufá przodká (*marg*) przednieyíżego wodzá. (-) y
kończyciela wiáry [*auctorem et consummatorem fidei*] *WujNT Hebr 12/2.**

RS